

به سوی نظریه تحول استراتژیک: دیدگاه چند بعدی و چارچوب همکرا*

نوشته کریچن ام. اسپریتز، ناندینی راجا-کوپالان^۱

ترجمه اسماعیل مردانی گیوی

چکیده: در این مقاله نوشته‌های مربوط به تحول استراتژیک از سه جنبه عقلانی، تجربی و ادراکی مورد بررسی قرار می‌گیرد. الگوهای عمومی تجربی، متضادها، تواناییها و ضعفهای کلی هر سه دیدگاه شناسایی می‌شوند. یک چارچوب نظری منسجم و یکپارچه کننده برای فهم تحول استراتژیک ارائه و مورد استفاده قرار می‌گیرد تا انگیزه‌ای برای طرح دو سؤال کلی مربوط به تحقیقات در آینده باشد.

کلید واژه‌ها: ۱. تحول استراتژیک ۲. نگرش عقلانی ۳. نگرش تجربی ۴. نگرش ادراکی ۵. بهبود عملکرد

مقدمه

تحقیقات تحول استراتژیک را می‌توان براساس سوالات پژوهشی مربوط و روش‌شناسی مورد استفاده، به دو دسته بزرگ تقسیم کرد. دسته اول مطالعات تحت عنوان «مطالعات محتوای»، سوالات مقدماتی مربوط به تحول استراتژیک را با استفاده از نمونه‌گیری وسیع و روشهای کمی توضیح می‌دهد [۵] بر عکس، دسته دوم مطالعات تحت عنوان «مطالعات فرایندی» به نقش مدیران در فرایند تحول استراتژیک با استفاده وسیع از مطالعه موردي در طی فواصل معین در مدت چند سال می‌پردازد [۱۷]. به رغم ارتباط بالقوه این مطالعات با یکدیگر، دو جریان تحقیق به طور

۱. دانشگاه کالیفرنیای جنوبی، لوس‌آنجلس

محتوای استراتژی (مأموریت و اهداف، تولید، گستره بازار، وضعیت رقابتی و پراکنده‌گی منابع)، تغییرات در روابط سازمان با محیط خارجی و ساختارهای سازمانی داخلی آن، شامل فرایندها و نظامهایی است که برای ایجاد تحول و کاربرد آن در محتوای استراتژی ضروری است. تبیین ما از تحول استراتژیک بر روی سه دیدگاه نظری متفاوت که زمینه کار گذشته بوده، تنظیم شده است: دیدگاه منطقی یا عقلانی، دیدگاه تجزیی، و دیدگاه ادراکی. در حالی که هر سه دیدگاه شامل تغییرات در محتوای استراتژی است، دیدگاههای تجزیی و ادراکی تبیین خود از تحول استراتژیک را آنچنان گستردۀ‌اند که تغییرات سازمانی و محیطی در ایجاد و اعمال تغییرات در محتوای استراتژی را نیز شامل می‌شوند.

دیدگاه عقلانی در تحول استراتژیک
از لحاظ دیدگاه عقلانی، تحول استراتژیک کنکاشی است مداوم که برای دستیابی به راه حل‌های بهینه برای مسائل کاملاً مشخص و براساس اهداف سازمانی از قبل تعیین شده، طراحی شده است. تحول استراتژیک به عنوان یک مفهوم واحد تبیین و از طریق تغییرات منفرد یا مجزا در کسب و کار یا استراتژیهای جمیع شرکت، اندازه‌گیری می‌شود [۲]. اقدامات عملی از طریق مطالعات عقلانی و منطقی، تشابه مسیر یا اهمیت تغییرات در این استراتژیها را منعکس می‌سازد. محیط، به طور عینی به عنوان منبع تهدیدها یا فرصتها برای سازمان تعیین و اعلام می‌شود. شرایط محیطی که از طریق اقدامات مدیریتی، ثابت تلقی می‌شود، مستقیماً روی تغییرات در محتوای استراتژی و از طریق تجزیه و تحلیل آگاهانه راه کارهای جایگزین،

رخوت و سستی یا منبعی برای انعطاف استراتژیک محسوب می‌شود، هنوز بی‌جواب مانده است. ثانیاً به هنگام مواجهه با تغییرات مهم محیطی تغییر مقررات زدایی، برخی از سازمانها استراتژیهای خود را تغییر می‌دهند [۱۹] در حالی که سازمانهای دیگر این کار را نمی‌کنند [۸]. این تضاد مشهود، سؤالی را پیش می‌آورد: در ایجاد تحول استراتژیک و برای پاسخگویی به تغییرات محیطی، مدیران چه نقشی در تصمیم‌گیری دارند؟ ثالثاً براساس مطالعات انجام شده، تحول استراتژیک بنیانی در برخی زمینه‌ها به بهبود عملکرد سازمانی منجر شده است [۷] در حالی که تحولات مشابه در زمینه‌های متفاوت با افزایش شکست سازمانی همراه بوده است. [۱۴]. این یافته‌های مبهم، مسئله مهمی را پیش می‌آورد: مدیران برای بدست آوردن نتایج دلخواه چگونه می‌توانند بر روی فرایند تحول تأثیر بگذارند؟ به لحاظ تقسیم‌بندی نظری و عملی بین مطالعات محتوایی و مطالعات فرایندی، این پرسشهای اساسی درخصوص تحول استراتژیک کاملاً بی‌پاسخ مانده است. ما اعتقاد داریم که جمع‌آوری بیشتر یافته‌های متضاد، به دانش تحول استراتژیک کمتر کمک می‌کند. در عوض، ما نیازمند چارچوب نظری فراگیر هستیم که بتواند رویکردهای مطالعه فرایندی و مطالعه محتوایی درخصوص تحول استراتژیک را به یکدیگر نزدیکتر کند.

تحول استراتژیک از دیدگاههای مختلف
تحول استراتژیک را می‌توان تغییر در شکل، کیفیت یا وضعیت الگوی کلی تنظیم مناسبات یک سازمان با محیطش در طول زمان نامید. در حالی که کانون اولیه چنین تنظیم مجددی عبارت از

یگانه، دیدگاه عقلانی، تغییرات سازمانی و محیط را که موجب اجرای مؤثر استراتژی جدید می‌شوند، نایده می‌گیرد. سرانجام دیدگاه عقلانی یک نظر واکنشی درباره تحول استراتژیک در نظر می‌گیرد که به موجب آن محتوای تحول استراتژیک، جبری، قطعی و تغییرناپذیر است و مدیران فلمندو محدودی برای تجربه‌اندوزی و یادگیری در اختیار دارند.

نگرش تجربی به تحول استراتژیک
 دیدگاه تجربی، تحول استراتژیک را به عنوان یک فرایند تکرار شونده در نظر می‌گیرد که در آن مدیران، از طریق یک دسته اقدامات نسبتاً کوچک که برای بررسی محیط و سازمان طراحی شده‌اند، بر روی فرایند تحول تأثیر می‌گذارند. نخست این که تحول استراتژیک به طور کاملاً جامع و فراگیر و به عنوان ترکیبی از تغییر در محتوای استراتژی و شرایط سازمانی و محیطی تعریف شده است که نتیجه اقدامات مدیریتی است. اقدامات مدیریتی، هر کسی را که به هر نحوی در فرایند تحول استراتژیک درگیر باشد شامل می‌شود. از این رو، دیدگاه تجربی، از لحاظ کل‌گرایی در مقایسه با دیدگاه منطقی به تحول استراتژیک می‌نگردد. دوم آن که مفهوم یا محتوای محیطی و سازمانی به صورت اساساً نامطمئن و پویا ترسیم می‌شود. تأثیر متقابل مدیریت با محیط از طریق یک دسته اقدامات تکرارشونده که هدف آنها نه تنها فهم محیط خارجی بلکه تأثیرگذاری فعلی بر روی آن است، انجام می‌شود. همچنین، سازمان به عنوان یک محتوای سیاسی که هم نیاز برای تحول استراتژیک و هم مقاومت در برابر تغییر استراتژیک را تحت تأثیر قرار می‌دهد، مورد توجه قرار

تأثیر می‌گذارد. شرایط سازمانی که به عنوان نقاط قوت یا ضعف مشخص شده‌اند باید برای به حداکثر رساندن عملکرد اقتصادی، با شرایط محیطی سازگار شوند. عوامل همراه با لختی سازمانی به عنوان نقاط ضعف که مانع تحول هستند تلقی می‌شوند و عواملی که به انعطاف سازمانی کمک می‌کنند به عنوان نقاط قوت در نظر گرفته می‌شوند که مستقیماً تغییرات در محتوای استراتژی را تحت تأثیر قرار می‌دهند. از دیدگاه عقلانی، شرکتها به منظور بهبود عملکردشان و برای بقا در مدت زمان طولانی‌تر، به انجام تغییرات در استراتژیهای خود مبادرت می‌ورزند.

بیشتر مطالعات انجام شده در زمینه دیدگاه عقلانی برای فهم تحول استراتژیک، ارزش و بیژه‌ای قائل شده‌اند [۱۱]. اولاً این مطالعات تمايل به استفاده از تعاريف مشترك و عملياتي كردن شرایط محیطی و سازمانی و همچنین تغيير در محتوای استراتژي برای سهولت در مقاييسه مطالعات و بررسيها دارند. ثانياً اغلب مطالعات اخير [۸] بيشتر از روشهای پويای تجزيه و تحليل استفاده می‌کنند که نه تنها احتمال و مسیر تحول را نشان می‌دهد، بلکه به مسئله زمان نيز اشاره دارد. ثالثاً نگرش تجويزی اين مطالعات، اغلب مناسب است زيرا هدف اولیه تحول استراتژیک، بهبود عملکرد شركت است. على رغم اين نقاط قوت، دیدگاه عقلانی و منطقی به انباشت دانش در خصوص تحول استراتژیک منجر نشده است. زيرا، اولاً دیدگاه عقلانی نقش اقدامات و ادراکات مدیریت را به عنوان «جعبه سياه» در نظر می‌گيرد. چنین فرایندهایی در فراگرد تحول استراتژیک، حالت محوری و مركزي دارند. ثانياً در پردازش مفهوم تحول استراتژیک به عنوان يك مفهوم واحد و

می توانند وابستگی متقابل بین عوامل محیطی، سازمانی و استراتژیک را در فرایند تحول استراتژیک مشخص کنند. از این رو، ما می توانیم بفهمیم که چرا تغییرات مشابه در محتوای استراتژی در برخی از موارد اثربخش، و در پارهای از موارد بدون تأثیر هستند. تضاد اصلی در دیدگاه عقلانی است. با وجود این، مطالعاتی که دیدگاه تجربی را مورد توجه قرار می دهند، دارای یک سری مسائل مختص به خود هستند. نخست این که تعمیم مطالعات مشکل است زیرا با توجه به اقدامات خاص مدیریتی از ساختار کاملاً تعریف شده‌ای برخوردار نیستند. دوم، اغلب مطالعات تجربی دارای حالت توصیفی هستند و اقدامات مدیریتی را به محتوای محیطی یا سازمانی و نتایج عملکرد سازمانی، مرتبط نمی کنند و توانایی ما را در جمع آوری و انباست دانش از مطالعات انجام شده، مختل می کنند.

دیدگاه ادراکی در تحول استراتژیک

دیدگاه ادراکی، نقش آگاهیهای مدیریت در فرایند تحول استراتژیک را آشکار می سازد. آگاهیها یا ادراکهای مدیریت، به صور گوناگون مثل ساختار شناخت، اعتقادات اصلی، نقشه‌علتها، و طرح و برنامه تعریف شده‌اند. مدل ادراکی، بر فرایندهای تفسیری که از طریق آنها محتوای محیطی و سازمانی به وجود می آیند، تأکید می ورزد. در حالی که این فرایندها ممکن است با ایدئولوژی مسلط، نقشه‌های علت و معلولی یا طرحها، سازگار باشند، درنهایت ممکن است از تحول استراتژیک جلوگیری کنند. علایم مختلف و اغلب گیج‌کننده محیط خارجی از طریق ساختار دانش مدیریتی معنی دار می شوند یا به وجود می آیند. درنتیجه،

می گیرد. تغییرات در شرایط سازمانی (نظیر افت عملکرد)، اقدامات مدیریتی مانند جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات و یا به کارگیری سازوکارهای جدید در امر تحقیق را از حرکت باز می دارد. به هر حال، فرصتها و محدودیتهایی که توسط شرایط سازمانی مطرح می شوند می توانند توسط مدیران و از طریق تاکتیکهایی که هدف آنها گسترش حمایت، ایجاد انعطاف، سازمان دهی ائتلاف و به حداقل رساندن جنبه‌های سیاسی است، شکل بگیرند [۱۰، ۱۲]. از این‌رو، محتوا، به جای تأثیرگذاری مستقیم بر تحول استراتژیک، یک دسته اقدامات مدیریتی را که به ایجاد تحول در مفهوم استراتژی و تغییر در سازمان و محیط آن کمک می کند تحت تأثیر قرار می دهد. سوم، به تحول استراتژیک به صورت یک امر تعالی بخش و تکرارشدنی نگاه نمی کنند. دیدگاه تجربی حاکی از آن است که آموزش مدیریتی که به صورت تغییرات در محتوای استراتژی رخ می دهد، به صورت هر قدم در یک زمان خاص به کار گرفته می شود و نتایج تحول مورد ارزیابی قرار می گیرد. این فرایندهای یادگیری، مشخصاً در تحولات عمله مطرح هستند.

در یک بررسی تفصیلی که توسط راجاگوپالان و اسپریتزر [۱۲] در سال ۱۹۹۶ انجام شد، نقاط قوت دیدگاه تجربی، مکمل دیدگاه عقلانی تشخیص داده شده است. نخست این که دیدگاه تجربی، تبیین نظری غنی تری از تحول استراتژیک با باز کردن جمعیت سیاه فرایندهای مدیریت، ارائه می دهد. (برای مثال چگونه اقدامات، آمادگی یا مقاومت در برای تغییر و نیز نتایج فرایند تحول را شکل می دهد). دوم، از آنجا که این مطالعات یک تعریف جامع از تحول استراتژیک ارائه می دهند،

فراموشی در حافظه که منفک از کاربرد موضوعی و عطف به مسابق اطلاعات است متأثر شود. ثانیاً تحقیق از دیدگاه ادراکی، اغلب به نتایجی منجر می‌شود که متنکی بر ساختارهای ادراکات یا اقدامات دقیقاً تعریف شده نیست. بدین سبب، ارتباط دادن ادراکات به شرایط و نتایج خاص سازمانی یا محیطی، مشکل است.

تحول استراتژیک : به سوی یک چارچوب همگرا و چندبعدی

در این بخش ما چارچوبی را طراحی کرده‌ایم که ارتباطات کلیدی نظری را از سه دیدگاه همان‌طور که در شکل ۱ دیده می‌شود به یکدیگر مربوط می‌سازد.

شرایط محیطی و سازمانی به‌طور مستقیم، انتخابهای ما را در محتوای استراتژی تحت تأثیر قرار می‌دهند (خطوط ۱ و ۲) و ادراکات مدیریتی را در خصوص نیاز به تحول و مقاومت در برابر تغییر شکل می‌دهند (خطوط ۳ و ۴). این ادراکات و برداشتها به نوبه خود اقدامات مدیریتی را که هدف آن درک شرایط محیطی یا سازمانی از طریق جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات و غیره است، به پیش می‌برد (خط ۵) و این اقدامات، به نوبه خود، درک نیاز به تحول و مقاومت در برابر تغییر را مجدداً شکل می‌دهند (خط ۶) و سعی می‌کنند که محیط (خط ۷)، سازمان (خط ۸) و یا محتوای استراتژی (خط ۹) را تحت تأثیر قرار دهنند. اقداماتی که هدف آنها محیط یا سازمان است، تمايل به تغییر یا مقاومت در برابر تغییر از سوی ذینفعان کلیدی محیطی یا سازمانی شکل می‌دهند و خودشان را به صورت نتایج اقتصادی و غیراقتصادی نظیر حمایت از تحول، اخلاقیات

محیط رانعی توان به صورت عینی تعیین کرد، بلکه از طریق ادراکها و تصویرات مدیران تصویر ذهنی از آن ارائه می‌شود. همین‌طور محتوای سازمانی به عنوان منبع اطلاعاتی که ساختار و محتوای ادراک فردی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، عمل تحریکی کند. ساختارهای سازمانی، سازوکارهای شفیقی و نظامهای کنترلی بخشی از مرزهای ایدئولوژی سازمانی را تشکیل می‌دهند که در آن نیاز به تغییر یا مقاومت در برابر تغییر به وجود می‌آید. ادراکها، در فرایند تحول استراتژیک تأثیر اندکی دارند مگر این که تجلی این ادراکها در عمل مشاهده شود. ساختارهای دانش و آگاهی نیز به نوبه خود ممکن است از طریق اقدامات مدیریتی که به دنبال ایجاد ادراک مشترک از نیاز به تحول است، تغییر یابد.

همان‌طور که در مطالعات و بررسیهای اسپریتزر و راجاگوپالان [۱۲] دیده شده، دیدگاه ادراکی تنها دیدگاهی است که به طور صریح بر روی ادراکهای مدیریتی به صورت متمایز از اعمال و اقدامات مدیریتی عطف توجه می‌کند. دیدگاه ادراکی نقش اقدامات مدیریتی را (همان طور که شکل می‌گیرند یا محتوای ادراک مدیریتی و تغییرات استراتژی را شکل می‌دهند) در نظر می‌گیرد و روابط آموزش پویا را به طور صریح و نتایج غیراقتصادی فرایند تحول استراتژیک را معلوم می‌دارد. متأسفانه این نقاط قوت نظری در تحقیقات به طور کامل تشخیص داده نمی‌شود. زیرا، اولاً مطالعات به صورت قابل ملاحظه‌ای به معنادار کردن فرایندهای پیچیده گذشته، توسط پژوهشگران یا متخصصان منفرد در داخل سازمان، آن‌هم به صورت عطف به مسابق، متنکی است. از این‌رو، نتایج حاصل ممکن است از تعصبات،

موجب تغییر در استراتژی می‌شوند،» متمرکز شده است.

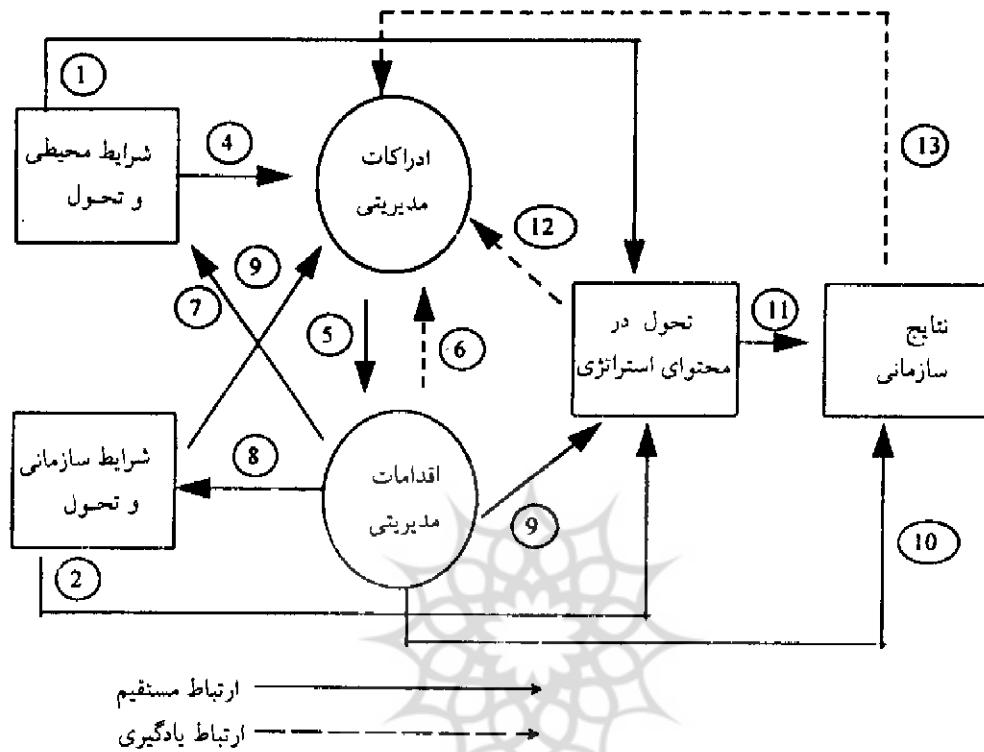
برای بررسی سؤال شماره ۱، روش‌های تحقیق باید تغییرپذیری در محتوای محیطی یا سازمانی را به منظور ارزیابی حدود و ثغور تغییرات در ادراکات و اقدامات مدیریتی که ناشی از تغییرات در محتواست، مجاز بدارد. اما برای هدایت و اجرای چنین پژوهشی، ما باید بتوانیم ادراکات و اقدامات را به طور مستمر، دقیق و متمایز از تغییرات در محتوای استراتژی، مشخص بکنیم. در حالی که والش [۱۶] در سال ۱۹۹۵ قدمهای مهمی را در ابداع و ترویج زبان مشترک برای بیان اقدامات مدیریتی عرضه کرده است. با وجود این جای کار بیشتر برای تهدیب، پالایش و تدقیق این زبان مشترک وجود دارد. به نظر من رسد که عملیاتی کردن اقدامات با چالشهای زیادی همراه باشد زیرا تحقیقات موجود، اغلب تغییرات در محتوای استراتژی را در قالب اقدامات مدیریتی عرضه می‌دارد. در حالی که از لحاظ یک بعدی در دیدگاه منطقی (عقلانی) محدودیتها بوجود دارد، اما این دیدگاه اجازه می‌دهد که تمایز مفهومی مشخصی بین اقدامات مدیریتی و تغییرات در محتوای استراتژی به وجود آید. به علاوه، برای آزمودن ادراکات و اقدامات مدیریتی، محققان نیازمند استفاده از روش‌هایی هستند که در آنها چارچوبهای مدیریتی مورد استناد قرار گرفته باشند. روش‌های پژوهشی که مخصوصاً پذیرای کاربرد چارچوبهای مدیریتی هستند شامل استفاده از سناریوهای تصمیم‌گیری و موارد عطف به مسابق تاریخی هستند که اطلاعات منابع بایگانی را با پرسشنامه‌های تحقیقی و مصاحبه‌ها ترکیب کنند.

کارکنان، و رضایت ذینفعان سازمان نشان می‌دهند (خط ۱۰). تغییرات در کسب و کار شرکت و سطح کلی استراتژیها به صورت نتایج اقتصادی و غیراقتصادی دیده می‌شود (خط ۱۱). خطوط ۱۲ و ۱۳ نشان می‌دهند که در طی فرایند تحول استراتژیک مدیران چگونه آموزش می‌یابند. براساس چارچوب همگراکه در شکل ۱ ارائه شده است، ما دو سؤال کلی تحقیقی را در خصوص پرسش‌های اساسی که در تحقیقات مربوط به تحول استراتژیک پاسخی به آنها داده نشده است، مطرح می‌کنیم:

سؤال تحقیقی شماره ۱: تا چه حد نوسانات تغییر در محتوای استراتژی توسط نوسانات در محتوا و تغییرات در فرایندهای مدیریتی، نظری ادراکات و اقدامات قابل تبیین است؟

مهمنترین اختلافی که ما در بررسیهای خود به آن رسیدیم [۱۲] این بود که ما در مواجه با شرایط مشابه محیطی یا سازمانی (تفییر مقررات زدایی و افت عملکرد) بعضی از سازمانها از طریق تحول استراتژیک به این شرایط پاسخ می‌دهند ولی سازمانهای دیگر چنین کاری را نمی‌کنند. از این رو، مهمنترین مسئله‌ای که حل نشده است این است که چه زمانی فشارهایی که موجد نیاز برای تحول هستند از نیروی لختی که نیاز به تحول را تحت سلطه خود دارد، از اهمیت بیشتر برخوردار می‌شوند؟

برای پاسخ به این سؤال در یک چارچوب همگرا، سؤال شماره ۱، بر روی خطوط شماره ۱۰ (چگونه محتوا، تغییرات استراتژی را شکل می‌دهد)، خطوط ۴ و ۳ (چگونه محتوا بر ادراک تأثیر می‌گذارد؟) و خط ۵ (چگونه ادراکات، اعمال ما را شکل می‌دهند) و خط ۶ (چگونه اقدامات

شکل ۱، تحول استراتژیک : چارچوب چند بعدی

مدیریت در ارتباط با برخی از واقعیت‌های عینی هستیم. براساس مقایسه داده‌های عینی و داده‌های ادراکی، ما می‌توانیم شرایطی را که در آن شکافهای مهم بین واقعیت عینی و واقعیت ادراکی بروز می‌کند، مشخص سازیم.

سؤال تحقیقی شماره ۲: چه وقت تحول استراتژیک به نتایج مثبت سازمانی در قالب شاخصهای اقتصادی و نیز شاخصهای غیراقتصادی منجر می‌شود؟

دومین تضادی که در بررسی ما مشخص شد، این بود که تحول استراتژیک با عملکرد مثبت و

سوال تحقیقی شماره یک می‌تواند، همچنین، چشم بصیرت مدیران را باز کند: اولاً این سوال می‌تواند به تعیین سازوکارهای سازمانی جهت پذیرش هر چه بیشتر تحول کمک کند و در نتیجه خط راهنمای مفیدی برای مدیرانی که در جستجوی توسعه سازمانهای مستول و پاسخگو هستند، به وجود آورد. ثانیاً شکافهای مهم بین درک نیاز برای تغییر و فشارهای بیرونی اغلب ممکن است به پاسخهای غلط و سقوط شرکت منجر شود. همان طور که والش اشاره می‌کند، نیازمند ارزیابی از میزان صداقت و مقرن به حقیقت بودن ادراکهای

و تحلیل داده‌ها که معمولاً برای جامعه آماری بزرگتر مناسب هستند، مورد برسی قرار دهند. از این رو، روش‌شناسی توسعه‌ای توالي رویداد، نتایج مطالعات موردي را با درجاتی از آزادی عمل مورد نیاز برای آزمون ریاضی، ترکیب می‌کند.

سؤال شماره ۲ تحقیق در تمرکز بر روی فرایند تحول بر آن است که ترکیبی از روش‌های توصیفی و تجویزی به وجود آورد تا بصیرت لازم برای مدیران درباره ویژگی‌های خاص حوادث و اقدامات موفقیت‌آمیز و تلاش‌های ناموفق تحول استراتژیک را فراهم آورد. در حالی که معمولاً نوشه‌های قدیمی تر مدیریت بر روی نتایج اقتصادی متمرکز شده‌اند، ما به فهم بهتر از نتایج غیراقتصادی نظری رضایت ادراکی از فرایند تحول، کیفیت ادراکی استراتژی جدید و درجات تضاد، نیازمندیم. چنین نتایجی، می‌تواند از طبیعت پایدار برخوردار باشد و ممکن است به طور برجسته‌ای روی افزایش توان پذیرش یا کاهش چنین توانی در تلاش‌های آینده سازمان برای تحول و درنتیجه روی عملکرد اقتصادی سازمان، تأثیر گذارد. به اعتقاد ما، قبول و پذیرش وابستگی متقابل بین نتایج اقتصادی و غیراقتصادی، به طور برجسته‌ای به افزایش ارتباط مدیریتی تحقیق تحول استراتژیک منجر خواهد شد.

نتیجه

این مقاله یک چارچوب همگرا برای تحول استراتژیک ارائه می‌دهد که بر روی سه دیدگاه نظری متفاوت تأکید دارد. براساس این چارچوب نظری، ما دو سؤال کلی تحقیقی همراه با کاربردهای روش‌شناسی و مدیریتی آنها را مشخص کردیم. در حالی که ما توازن ذاتی در انجام تحقیق

منفی سازمان همراه است. چارچوب همگرای ما، سه دسته از فرایندهای مدیریتی را که می‌تواند به تبیین این تضادها بپردازد، به طور برجسته‌ای مشخص کرده است: نخست، اقدامات مدیریتی که شرایط سازمانی را طی فرایند تحول تحت تأثیر قرار می‌دهد (خط شماره ۸)، می‌تواند مقاومت سازمانی در برابر تغییر را تضعیف کند. دوم، اقدامات مدیریتی که به منظور ایجاد حمایت محیطی انجام می‌شود (خط شماره ۷) می‌تواند به دسترسی مؤثر دسته‌ای از انتخابهای موجود برای سازمان و افزایش احتمال پذیرش تحول توسط ذینفعان محیطی کمک کند. سوم، مدیرانی که از مسائل اصلی به هنگام اعمال تغییر و تحول درس گرفته‌اند و سپس از این آموزشها برای اصلاح اقدامات بعدی و ادراکات استفاده می‌کنند (خطوط شماره ۶، ۱۲ و ۱۳) به احتمال زیاد دارای حق انتخابهایی هستند که به نتایج مثبت سازمانی به صورت اقتصادی و غیراقتصادی منجر می‌شود.

هدف اصلی سؤال شماره ۲، ایجاد تکیک بین توالي و الگوی ادراکهای مدیریتی و اقدامات مرتبط با نتایج مطلوب فرایند تحول استراتژیک است. یک روش‌شناسی جدید که خصوصاً نویدبخش این هدف است، روش‌شناسی توسعه‌ای توالي رویداد است. این روش‌شناسی یک دسته از روش‌های گردآوری اطلاعات، کد دادن، تغییر و دگرگون‌سازی و تجزیه و تحلیل است که به محققان امکان درک توالي زمانی حوادث و فعالیتها را در طول فرایند، و نیز سوابق و نتایج چنین توالي‌ی را می‌دهد. با استفاده از این روش‌شناسی محققان می‌توانند الگوهای موجود در تکرار حوادث را (حتی از طریق مطالعه موردي) با تبدیل داده‌های کیفی به داده‌های کمی که از طریق روش‌های تجزیه

در این مقاله ارائه شده است شامل قدمهای مهمی در یکپارچه سازی محتوا و فرایند رویکردها در مطالعه تحول استراتژیک است.

● Academy of Management Proceedings 1996.

در زمینه تحول استراتژیک را به جا می آوریم، همچنین براین باور هستیم که می توانیم نگرشاهی خود را در توسعه نظری و تحقیق تجربی، و سیاست هم بکنیم. نگرش چند بعدی و چارچوب همگراکه

مراجع

- environmental transformation. *Administrative Science Quarterly*, 37: 48-75.
8. Kelly, D. & Amburgey, T. L. 1991. Organizational inertia and momentum: A dynamic model of strategic change. *Academy of Management Journal*, 34: 591-612.
 9. Lant, T. K. & Merzias, S. J. 1992. An organizational learning model of convergence and reorientation. *Organization Science*, 3: 47-71.
 10. Mintzberg, H. & McHugh, A. 1985. Strategy formation in an adhocracy. *Administrative Science Quarterly*, 30: 160-197.
 11. Quinn, J. B. 1980. *Strategies for change: Logical incrementalism*. New York: Irwin.
 12. Rajagopalan, N., & Spreitzer, G. M. 1996. Strategic change: What do we know and where do we go. *Working paper*. University of Southern California.
 13. Simon, R. 1994. How new top managers use control systems as levers of strategic renewal. *Strategic Management Journal*, 15: 169-189.
 14. Singh, J. V., House, R.J., & Tucker D. 1986. Organizational change and organizational mortality. *Administrative Science Quarterly*, 31: 587-611.
 15. Van de Ven, A. H., & Poole, M. S. 1990. Methods for studying innovation development
 1. Barr, P. S., Stimpert, J. L. & Huff, A. S. 1992. Cognitive change, strategic action, and organizational renewal. *Strategic Management Journal*, 11: 15-36.
 2. Fombrun C. J. & Ginsberg, A. 1990. Shifting gears: Enabling change in corporate aggressiveness. *Strategic Management Journal*, 11:297-308.
 3. Fombrun, C. J. 1993. Envisioning Strategic Change. In P. Shrivastava, A. Huff & J. Dutton (Eds.) *Advaces in Strategic Management*. 9: 157-188. Greenwich, CT: JAI Press.
 4. Fredrickson, J. W. 1984. The comprehensiveness of strategic decision processes: Extensions, observation, and future directions. *Academy of Management Journal*, 27: 445-466.
 5. Goodstein, J., Gautam, K., & Boeker, W. 1994. The effects of board size and diversity oh strategic change. *Strategic Management Journal*, 15: 241-250.
 6. Hart, S., & Banbury, C. 1994. How strategy-making processes can make a difference. *Strategic Management Journal*, 15: 251-269.
 7. Haveman, H. A. 1992. Between a rock and a hard place: Organizational change and performance under conditions of fundamental

18. Zajac, E. J., & Kraatz, M.S. 1993. A diametric forces model of strategic change: Assessing the antecedents and consequences of restructuring in the higher education industry. *Strategic Management Journal.* 14: 83-102.
19. Zajac, E. J., & Shortell, S. M. 1989. Changing generic strategies: Likelihood, direction, and performance implications. *Strategic Management Journal.* 10: 413-430.
- in the Minnesota Innovation Research Program. *Organization Science.* 1: 313-335.
16. Walsh, J. P. 1995. Managerial and organizational cognition: Notes from a trip down memory lane. *Organization Science,* 6(3): 280-321.
17. Webb, J. & Dawson, P. 1991. Measure for measure: Strategic change in an electronics instruments corporation. *Journal of Management Studies,* 28(2): 191-206.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی